

Mål C-318/21**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

21 maj 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Administratīvā apgabaltiesa (Regionala förvaltningsdomstolen, Lettland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

11 maj 2021

Klagande:

SIA Stockholm school of Economics in Riga (Handelshögskolan i Riga)

Motpart:

Latvijas Zinātnes padome (Lettlands vetenskapliga råd)

Saken i det nationella målet

SIA Stockholm School of Economics in Riga (Handelshögskolan i Riga, Lettland), (nedan kallad handelshögskolan), överklagade domen från Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) av den 8 juni 2020, genom vilken den domstolen ogillade handelshögskolans talan om fastställelse av att Latvijas Zinātnes padomes (Lettlands vetenskapliga råd) beslut av den 19 september 2019 var rättsstridigt och att handelshögskolan skulle beviljas skadestånd med ett belopp på 300 000 euro för ekonomisk skada.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

I enlighet med artikel 267 FEUF har den hänskjutande domstolen, inom ramen för det skriftliga förfarandet i förevarande fall, begärt att domstolen ska tolka artikel 2.83 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden

enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (FEUF), för att avgöra om en enhet vars verksamhetsmål innefattar att självständigt bedriva grundforskning, industriell forskning eller experimentell utveckling eller att i stor utsträckning sprida resultaten av denna verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring, men vars egen finansiering till största delen består av inkomster från ekonomisk verksamhet, kan anses vara en organisation för forskning och kunskapsspridning. Den hänskjutande domstolen vill även få klarhet i huruvida det vid denna kvalificering är motiverat att tillämpa villkoret avseende andelen av finansieringen (intäkter och kostnader) av ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet och, om så är fallet, hur stor andel av finansieringen som i detta avseende ska användas för ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 1) Ska artikel 2.83 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 FEUF tolkas så, att en enhet (såsom universitet eller forskningsinstitut, tekniköverföringsorgan, innovationsmäklare, forskningsinriktade fysiska eller virtuella gemensamma enheter) vars främsta syfte är att bedriva oberoende grundforskning, industriell forskning eller experimentell utveckling, eller att sprida resultaten av sådan verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring, men vars egen finansiering till största delen består av inkomster från ekonomisk verksamhet, kan anses vara en organisation för forskning och kunskapsspridning?
- 2) Är tillämpningen av rekvisitet avseende andelen av finansieringen (intäkter och kostnader) av den ekonomiska och icke-ekonomiska verksamheten för att avgöra huruvida enheten uppfyller villkoret i artikel 2.83 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 FEUF, motiverad med hänsyn till att enhetens främsta syfte är att bedriva oberoende grundforskning, industriell forskning eller experimentell utveckling, eller att sprida resultaten av sådan verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande, vilken procentandel av finansieringen av ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet ska vara avgörande för att fastställa huruvida enhetens främsta syfte är att bedriva oberoende grundforskning, industriell forskning eller experimentell utveckling, eller att sprida resultaten av sådan verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring?
- 4) Ska artikel 2.83 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 FEUF, enligt vilken de företag som kan

utöva ett avgörande inflytande över en sådan organisation, till exempel i egenskap av aktieägare eller medlemmar, inte får ha företräde till de resultat organisationen uppnår, tolkas så, att denna organisations medlemmar eller aktieägare kan vara antingen vinstdrivande fysiska eller juridiska personer (inklusive tillhandahållande av utbildningstjänster mot ersättning) eller icke-vinstdrivande personer (t.ex. föreningar eller stiftelser)?

Anförda unionsbestämmelser

Artikel 107.1, 107.3 c, 179.1 och 179.2 FEUF

Skäl 49 och artikel 2.83 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 [FEUF]

Punkt 2.1 i Europeiska kommissionens meddelande nr 2014/C 198/01 av den 27 juni 2014, med rubriken ”Rambestämmelser om statligt stöd till forskning, utveckling och innovation”.

Anförda nationella bestämmelser

Biedrību un nodibinājumu likums (lag om föreningar och stiftelser), artiklarna 2.2 och 7.

Artikel 2.2: ”En stiftelse ... är en samling tillgångar som används för att uppnå det mål som har uppställts av grundaren och som saknar vinstsyfte”.

Artikel 7.1: ”... stiftelsen har som bisyssla rätt att bedriva ekonomisk verksamhet i form av underhåll eller förvaltning av sina tillgångar samt att bedriva annan ekonomisk verksamhet i syfte att förverkliga stiftelsens mål.”

Artikel 7.2: ”Stiftelsens inkomster får endast användas för att uppnå det mål som anges i dess föreskrifter. Vinsten från den ekonomiska verksamhet som stiftelsen bedriver får inte delas ut till stiftarna.”

Enligt artiklarna 1, 2, 4, 7 och 8 i **Likums ”Par Rīgas Ekonomikas augstskolu”** (Lag om Rigas Handelshögskola), är handelshögskolan ett centrum för högre bildning som tillhandahåller akademisk utbildning, bedriver sin verksamhet inom ekonomisk vetenskap i det lettiska folkets intressen, vars verksamhetsmål består i utveckling av vetenskapen och varav ett syfte är att bedriva grundforskning och tillämpad forskning inom ekonomisk vetenskap.

Punkterna 2.7, 2.9 och 12.5 i **Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumi Nr. 725 ”Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība”** (ministerrådets dekret nr 725 av den 12 december 2017 om förfaranden för utvärdering av projekt inom grundforskning och tillämpad forskning samt förvaltningen av deras finansiering).

Punkt 2.7: Organisation som föreslår projektet: Forskningsorganisation som är inskriven i registret över vetenskapliga institut som, oberoende av om det är en juridisk (offentligrättslig eller privaträttslig) person eller oavsett hur det finansieras enligt de bestämmelser som reglerar dess verksamhet (stadgar, föreskrifter eller stiftelseurkund), vars främsta verksamhet inte sker i vinstsyfte och motsvarar definitionen organisation för forskning i den mening som avses i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014.

Punkt 2.9: Huvudverksamhet utan vinstsyfte: Verksamhet som bedrivs av en forskningsorganisation och som inte omfattas av de verksamheter som definieras i artikel 107.1 FEUF, däribland:

2.9.1 Undervisningsverksamhet som syftar till att öka antalet anställda och deras kvalifikationer,

2.9.2 oberoende forskning och utveckling i syfte att öka kunskap och förståelse, inbegripet gemensam forskning och utveckling, genom att låta organisationen för forskning delta i ett effektivt samarbete,

2.9.3 omfattande spridning av forskningsresultat på icke-exklusiva och icke-diskriminerande villkor, till exempel genom undervisning, fritt tillgängliga databaser, öppna publikationer eller öppen programvara,

2.9.4 överföring av kunskap och teknik.

2.9.4.1. Överföringen av kunskap och teknik bedrivs av en avdelning inom forskningsorganisationen eller en filial av denna (ett bolag där moderbolagets andel är större än 50 % eller där moderbolaget innehar majoriteten av rösterna och som motsvarar definitionen av en forskningsorganisation), forskningsorganisationen tillsammans med andra organisationer för forskning eller forskningsorganisationen med tredje part genom ingående av avtal om vissa tjänster inom ramen för en öppen anbudsinfordran.

2.9.4.2. All vinst från sådan verksamhet återinvesteras i forskningsorganisationens huvudsakliga verksamhet.

Punkt 12.5: Rådet ska bedöma om det begärda projektet uppfyller följande kriterier för överensstämmelse: Projektet ska genomföras vid ett vetenskapligt institut som uppfyller kraven i detta dekret.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Den 22 maj 2019 antog Lettlands vetenskapliga råd (nedan kallat det vetenskapliga rådet eller rådet) reglerna för en infordran av förslag till projekt inom grundforskning för år 2019 och tillkännagav en infordran av projekt.

- 2 Handelshögskolan ingav ett förslag till projektet ”Att utforska en outnyttjad resurs: Äldre kvinnliga företagare i Baltikum”.
- 3 Det vetenskapliga rådet avslog handelshögskolans förslag genom beslut av den 19 september 2019 (nedan kallat beslutet) med motiveringen att det inte uppfyllde det kriterium som föreskrivs i punkt 12.5 i ministerrådets dekret nr 725 av den 12 december 2017 om förfaranden för utvärdering av projekt inom grundforskning och tillämpad forskning samt förvaltningen av deras finansiering (nedan kallat dekret nr 725), enligt vilket projektet ska genomföras ”vid ett vetenskapligt institut som uppfyller kraven i detta dekret”.
- 4 I sitt beslut uppgav det vetenskapliga rådet att handelshögskolan inte kunde anses vara ett vetenskapligt institut som kunde beviljas statliga medel, eftersom den inte uppfyllde villkoren i punkt 2.7 i dekret nr 725 eller artikel 2.83 i Europeiska kommissionens förordning nr 651/2014 av den 17 juni 2014 (nedan kallad förordning nr 651/2014).
- 5 Denna bedömning grundar sig på den omständigheten att, såsom framgår av det föreslagna projektet, en andel på 34 procent av handelshögskolans verksamhet år 2018 inte var av ekonomisk art, medan 66 procent av verksamheten var ekonomisk. Det vetenskapliga rådet bedömde således att handelshögskolans huvudsakliga verksamhet var av kommersiell natur och inte kunde anses ha som främsta syfte att bedriva oberoende grundforskning, industriell forskning eller experimentell utveckling, eller att sprida resultaten av sådan verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring. De handlingar som handelshögskolan har ingett innehåller inte heller några uppgifter som tyder på att samtliga dess inkomster från den huvudsakliga verksamheten återinvesteras i denna huvudsakliga verksamhet.
- 6 Handelshögskolan väckte talan mot det vetenskapliga rådets beslut i den mån detta råd bedömde att den inte kunde anses vara ett vetenskapligt institut i den mening som avses i dekret nr 725 och anförde följande argument.
- 7 Handelshögskolan ansåg att den uppfyllde kriteriet i punkt 12.5 i dekret nr 725, eftersom den var inskriven i registret över vetenskapliga institut och dess huvudsakliga verksamhet dessutom var av icke-kommersiell natur i den mening som avses i punkt 2.9 i nämnda dekret.
- 8 Handelshögskolan har i detta avseende ingett handlingar som är avsedda att visa att de finansiella bidragen från huvudverksamheten separerades från verksamheter av ekonomisk art och att vinsterna från denna ekonomiska verksamhet återinvesterades i forskningsorganisationens huvudsakliga verksamhet.
- 9 Handelshögskolan gjorde även gällande att rådet inte hade beaktat dess korporativa struktur. Enligt handelshögskolan var dess enda partner stiftelsen ”Rīgas Ekonomikas augstskola – Stockholm School of Economics in Riga”, som enligt artikel 2.2 i lagen om föreningar och stiftelser saknade vinstsyfte. Handelshögskolan gjorde dessutom gällande att den skiljde sig från andra

privaträttsliga enheter, eftersom det i princip var omöjligt att den vinst som den genererade inte återinvesterades i dess huvudsakliga verksamhet.

- 10 Enligt handelshögskolan framgick det av de handlingar som den hade ingett att de medel som förvaltades inom forskning översteg intäkterna från denna verksamhet. Handelshögskolan uppgav även att den bedrev forskning antingen med eget kapital eller genom att erhålla bidrag för forskningsverksamheten.
- 11 Enligt handelshögskolan följer det av speciallagen ”Par Rīgas Ekonomikas augstskolu” (Lagen om Rigas handelshögskola), vilken är tillämplig på handelshögskolan, och av dess föreskrifter, att en del av högskolans huvudsakliga verksamhet var forskning och vetenskapligt arbete.
- 12 Genom dom av den 8 juni 2020 ogillade Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) överklagandet.
- 13 Enligt ovannämnda domstol är ett av handelshögskolans verksamhetsområden vetenskaplig, inom vilken grundforskning och tillämpad forskning bedrivs inom ekonomivetenskap och resultaten från denna forskning sprids. Handelshögskolan kan även bedriva ekonomisk verksamhet som inte är förbjuden enligt lagen om föreningar och stiftelser.
- 14 Enligt Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) framgår det emellertid av omsättningsrapporten för år 2018 som bifogats handelshögskolans förslag till projekt att intäkterna och kostnaderna för dess ekonomiska verksamhet dominerar (de är högre) i förhållande till verksamhet som inte är av ekonomisk karaktär. Nämnda domstol anser följaktligen att handelshögskolan inte ingår bland de vetenskapliga institut för vilka den statliga finansieringen av grundforskning och tillämpad forskning avses.
- 15 Enligt den domstolen framgår det av dekret nr 725 och förordning nr 651/2014 att den icke-ekonomiska verksamheten hos den enhet som föreslår projektet bör vara prioriterad eller dominera procentuellt sett, för att enheten ska kunna beviljas finansiering för grundforskning eller tillämpad forskning.
- 16 När det gäller frågan huruvida förordning nr 651/2014 är direkt tillämplig påpekade Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) att det i förordningen fastställs vilka kategorier av statligt stöd som är förenliga med den inre marknaden och de gemensamma bestämmelserna för beviljande av statligt stöd, men några konkreta kriterier för urval av de enheter som föreslår projekt fastställs inte. Nämnda domstol påpekade även att för att minska osäkerheten kring beviljandet av statligt stöd i den ekonomiska verksamheten har den lettiska lagstiftaren föreskrivit att statligt stöd för grundforskning och tillämpad forskning ska betalas ut till vetenskapliga institut vars huvudsakliga verksamhet (främsta syfte) inte har något samband med en ekonomisk verksamhet.

- 17 Handelshögskolan överklagade Administratīvā rajona tiesas (distriktsförvaltningsdomstolens) dom och framställde följande grunder till stöd för sin talan.
- 18 Handelshögskolan har till stöd för sitt överklagande gjort gällande att Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) inte har prövat den omständigheten att grundforskning och tillämpad forskning kan bedrivas såväl inom ekonomisk verksamhet som inom ramen för en verksamhet utan vinstsyfte. Domstolens bedömning att förordning nr 651/2014 är direkt tillämplig ska vidare enligt handelshögskolan anses sakna grund.
- 19 För det första har den lettiska lagstiftaren inte fastställt att verksamhet inom områden av icke-ekonomisk natur hos den enhet som föreslår projektet ska prioriteras, och inte heller att intäkterna från denna verksamhet ska överstiga inkomsterna från dess ekonomiska verksamhet.
- 20 För det andra har lagstiftaren i punkt 2.7 i dekret nr 725 infört en hänvisning till att den enhet som föreslår projektet ska uppfylla villkoren i förordning nr 651/2014. Det är således även med avseende på tillämpningen av denna bestämmelse som det ska prövas huruvida den är förenlig med andan i och syftet med artikel 2.83 i förordning nr 651/2014.
- 21 Enligt handelshögskolan kan dekret nr 725 inte tolkas oberoende av bestämmelserna i förordning nr 651/2014. En tolkning av förordning nr 651/2014 som strider mot den tolkning av rättsregler som gjorts i Europeiska kommissionens meddelande kan inte godtas.

Parternas huvudargument

Parternas huvudargument i målet vid den nationella domstolen ingår i redogörelsen för de faktiska omständigheterna och domstolsförfarandet.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 22 Apgabaltiesa (Regionala förvaltningsdomstolen) ska avgöra huruvida handelshögskolan kan anses vara ett vetenskapligt institut som uppfyller villkoren i dekret nr 725 (och villkoren i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014) och huruvida sökanden har rätt till statlig finansiering för att bedriva forskning. Såväl det vetenskapliga rådet som Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) ansåg att sökanden inte tillhörde den kategori av vetenskapliga institut för vilka statligt stöd för grundforskning och tillämpad forskning avses, eftersom intäkterna och utgifterna från handelshögskolans ekonomiska verksamhet dominerar. De är med andra ord högre än intäkterna från verksamhet som inte är av ekonomisk karaktär. Det är samtidigt av avgörande betydelse i målet att fastställa innebörden av ställningen som medlem i en forskningsorganisation, det vill säga huruvida enhetens verksamhet har ett

vinstsyfte eller inte, och om detta utesluter beviljandet av något företräde till forskningsresultaten.

- 23 Det framgår av ”Par Rīgas Ekonomikas augstskolu” (Lagen om Rigas handelshögskola) och handelshögskolans föreskrifter att dess verksamhet främst är inriktad på utbildningsprogram och vetenskaplig forskning.
- 24 Enligt handelshögskolan har dess ekonomiska verksamhet inte något kommersiellt syfte och dess struktur är organiserad på ett sådant sätt att dess medlem (en stiftelse) inte får något företräde till de forskningsresultat som den producerar.
- 25 Handelshögskolans enda medlem, stiftelsen ”Rīgas Ekonomikas augstskolas – Stockholm School of Economics in Riga”, är inskriven i registret över föreningar och stiftelser och det främsta syftet med dess verksamhet är allmänintresset, eftersom den främjar yrkesutbildningarnas kvalitet och den vetenskapliga utvecklingen samt säkerställer deras tillgänglighet, vilket främjar den ekonomiska utvecklingen i de baltiska länderna och Lettland. Den ovannämnda stiftelsen har även till syfte att främja och utveckla handelshögskolans verksamhet i Republiken Lettland, säkerställa en korrekt förvaltning av högskolan och samla in donationer som är nödvändiga för dess verksamhet samt att ge stöd till studenter genom att bevilja stipendier för att täcka betalning av studierna, för att ge begåvade studenter från de baltiska länderna möjlighet att få en konkurrenskraftig handelsutbildning nära hemmet, till gagn för de baltiska ländernas ekonomi, och på så sätt säkerställa och främja högkvalificerad personals och unga entreprenörers inträde i Lettlands, Litauens och Estlands arbetsmarknad.
- 26 Handelshögskolan kan således ha fog för sin uppfattning att vinsterna från stiftelsens ekonomiska verksamhet endast kan användas för att förverkliga det syfte som anges i stadgarna.
- 27 Det framgår av de nationella bestämmelserna att handelshögskolan, för att kunna göra anspråk på statlig finansiering, måste uppfylla tre kumulativa villkor, i enlighet med punkt 2.7 i dekret nr 725, nämligen: 1) Den enhet som föreslår projektet ska vara inskriven i registret över vetenskapliga institut. 2) Denna enhet ska, i enlighet med de rättsliga bestämmelser som gäller för dess verksamhet (stadgar, interna föreskrifter eller stiftelseurkund), huvudsakligen bedriva verksamhet som inte är av ekonomisk karaktär enligt definitionen i punkt 2.9 i detta dekret. 3) Den enhet som föreslår ett projekt ska uppfylla definitionen av en organisation för forskning enligt artikel 2.83 i förordning nr 651/2014.
- 28 I punkt 2.1 i Europeiska kommissionens meddelande av den 27 juni 2014, med rubriken ”Rambestämmelser om statligt stöd till forskning, utveckling och innovation” nr 2014/C/198/01 (nedan kallat kommissionens meddelande), föreskrivs att organisationer för forskning och förmedling av kunskap och infrastruktur för forskning ska erhålla statligt stöd om deras offentliga finansiering uppfyller samtliga villkor i artikel 107.1 FEUF. Såsom anges i meddelandet om begreppet statligt stöd ska mottagaren av ett statligt stöd vara ett företag, men

denna kvalificering är inte beroende av dess rättsliga ställning, det vill säga huruvida det är en offentligrättslig eller privaträttslig enhet eller av dess ekonomiska karaktär, det vill säga huruvida det har vinstsyfte. Det avgörande är snarare om stödmottagaren bedriver en ekonomisk verksamhet som består i att tillhandahålla varor eller tjänster på en viss marknad.

- 29 I punkt 2.1.1 i kommissionens meddelande föreskrivs i sin tur att när samma enhet bedriver såväl ekonomisk som icke-ekonomisk verksamhet är artikel 107.1 FEUF inte tillämplig på offentlig finansiering av icke-ekonomisk verksamhet, under förutsättning att en tydlig åtskillnad kan göras mellan de två typerna av verksamhet och mellan deras respektive kostnader, finansiering och intäkter, så att indirekt subventionering av den ekonomiska verksamheten effektivt förhindras. Bevis på korrekt kostnadsfördelning, finansiering och intäkter kan läggas fram i den berörda enhetens årsredovisning.
- 30 Definitionen av en organisation för forskning och kunskapsspridning enligt artikel 2.83 i förordning nr 651/2014 innebär inte att organisationens huvudsakliga icke-ekonomiska verksamhet måste uppnå en viss andel av dess omsättning. I unionsrätten föreskrivs en skyldighet att skilja på finansiering och på intäkter, så att korssubventioner undviks, och att kontrollera huruvida aktieägarna och andra delägare i företaget får företräde till de forskningsresultat som enheten producerar.
- 31 Om de kriterier som Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) och rådet har uppställt för att bevilja stöd till ett vetenskapligt institut anses lämpliga, enligt vilka de inkomster och utgifter som hänför sig till den ekonomiska verksamheten proportionellt sett ska vara lägre än för icke-ekonomisk verksamhet, begränsas de privata högskolornas tillgång till det statliga stöd som är avsett för forskning och en särbehandling tillåts, eftersom dessa inrättnings inkomster och kostnader till följd av deras ekonomiska verksamhet alltid är högre än vad som gäller för offentliga institutioner för högre bildning. Vad särskilt gäller de sistnämnda räknas intäkter från studieavgifter till den icke-ekonomiska verksamheten, medan intäkter från studieavgifter vid privata högskolor hänförs till den ekonomiska verksamheten. Samma typ av intäkter hänförs vid offentliga och privata högskolor till skilda verksamhetsområden, vilket leder till att sökandena behandlas olika.
- 32 Med beaktande enbart och uteslutande av den matematiska fördelning av de procentuella andelar som Administratīvā rajona tiesa (distriktsförvaltningsdomstolen) och det vetenskapliga rådet förespråkar, har de privata högskolorna i huvudsak nekats rätten till statlig finansiering för bedrivande av vetenskaplig forskning. I punkt 3 i inledningen till kommissionens meddelande anges att "Europa 2020-strategin" presenterade initiativet "Union pour la innovation", vars syfte är att förbättra villkoren för och tillgången till finansiering av forskning och innovation, för att säkerställa att innovativa idéer kan utvecklas till produkter och tjänster som genererar tillväxt och sysselsättning. I förevarande fall strider Administratīvā rajona tiesas (distriktsförvaltningsdomstolens) och rådets tolkning av definitionen i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014 mot de mål

som unionen har fastställt och mot den uppfattning som kommissionen gett uttryck för i sitt meddelande om förfarandet för beviljande av statligt stöd. En sådan tillämpning av bestämmelserna leder dessutom till att offentliga och privata inrättningar för högre utbildning behandlas olika.

I skäl 49 i förordning nr 651/2014 anges allmänt en procentsats för när organisationens infrastruktur huvudsakligen ska anses användas för icke-ekonomisk verksamhet. Det går emellertid inte att av denna procentsats av organisationens infrastruktur konstatera att det i förordning nr 651/2014 fastställs huruvida det i definitionen av organisationer för forskning och kunskapsspridning är motiverat att ta hänsyn till vilken proportionell fördelning av organisationens finansiering som motsvarar intäkter och utgifter för finansiering av den ekonomiska eller icke-ekonomiska verksamheten, för att avgöra om organet kan betraktas som en organisation för forskning och kunskapsspridning i den mening som avses i förordning nr 651/2014.

ARBETS
DOKUMENT